

**ύ
ρθρο**

Νερό-Πηγή Ζωής

Οι προοπτικές που τρομάζουν και η ανάγκη για ευαισθητοποίηση και δράση

Το νερό συνδέεται με την ίδια την ύπαρξη της ζωής στον πλανήτη, αλλά και την ευαγλία του ανθρώπου. Η κατασπατάληση και η αλόγιστη χρήση του μας έφεραν σήμερα μπροστά σε τρομακτικές διαπιστώσεις, που δείχνουν πόσο επείγουσα είναι η ανάγκη να πάρουμε άμεσα μέτρα για να διασφαλίσουμε από το αγαθό ως προς την ποσότητα και την ποιότητα. Ο κίνδυνος να το στερηθούμε είναι μια υπαρκτή απειλή, όχι μόνο για την ποσότητα ζωής, αλλά και για την ίδια τη ζωή. Η λειτουργία γίνεται όλο και πιο συχνή και λόγω των επιπτώσεων παρεμβάσεων του ανθρώπου και ως αποτέλεσμα των κλιματικών αλλαγών.

Οι προβλέψεις για τις κλιματικές αλλαγές είναι αρνητικές. Το λάσισμο των πάγων, η αύξηση της στάθμης των θαλασσών, η επιδείνωση των ακραίων καιρικών φαινομένων, θα προκαλέσουν λειτουργία για 1,8 δις ανθρώπους ως το 2050, ενώ τα 2/3 του παγκόσμιο πληθυσμού δε θα έχουν νερό σε αφθονία. Εξαιρετικές ζώνων, φτωχών, ελλείψεις τροφής, εμφάνιση λαμών, μετακινήσεις πληθυσμών, συρράξεις είναι μέσα στα αρνητικά σενάρια.

Ο άνθρωπος σήμερα χρησιμοποιεί αλόγιστα το νερό, σπαταλώντας το και ρυπαίνοντάς το. Ήδη 232 εκ άνθρωποι σε 26 χώρες του Τρίτου Κόσμου δεν έχουν αρκετό νερό για τις βασικές καθημερινές τους ανάγκες. Αλλά εκτός από έλλειψη, η κακή διαχείριση του νερού μπορεί επίσης να φέρει και καταστροφές από πλημμύρες.

Για την ΕΕ η εξασφάλιση και η προστασία των υδατικών πόρων, είναι μια από τις κύριες προτεραιότητες. Με στρατηγική, πολιτική και νομοθεσία, με κυρίαρχη την Οδηγία 2000/60/ΕΚ, καθορίζεται το πλαίσιο για την προστασία και την απώρευση διαχείριση των υδάτων, τη διατήρηση της ισορροπίας όλων των οικοσυστημάτων, βάζοντας ένα συνολικό στόχο, να επιτυγχάνεται η καλή κατάσταση όλων των ευρωπαϊκών υδάτων μέχρι το 2015.

Η Ελλάδα, αν και διαθέτει σχετικά επαρκείς ποσότητες υδάτων, σχετικά καλής ποιότητας, αντιμετωπίζει σοβαρούς κινδύνους λειτουργίας. Κι αυτό γιατί η έντονη γεωγραφική και χρονική ανομοιογενής κατανομή του νερού, σε συνδυασμό με τη μεγάλη απειλή για αγροτική και αστική χρήση, δημιουργεί σχεδόν μόνιμα κινδύνους μη κάλυψης της δι-

THEA ΜΙΘΟΥΛΗ
Χημικός Μηχανικός-Υπόχρη ΕΛΠΕ
Υπ. Ισολ. Α' Θεσσαλονίκης 2007

τησης. Είναι χαρακτηριστικό ότι καταναλώνουμε ετησίως 750 κ.μ. κατά κεφαλή (κατά 250 κ.μ. περισσότερο από τον Μ.Ο. της ΕΕ) και ότι το 84 % καταναλώνεται για την γεωργία, το 12 % για ύδρευση και μόνο το 3 % για ενέργεια και βιομηχανία. Μάλιστα οι απαιτήσεις και οι απώλειες νερού, τόσο στην άρδευση, όσο και στην ύδρευση, είναι τεράστιες.

Η γλυκιά και η πανίδα, οι υακρινόσποροι, οι προστατευόμενες περιοχές είναι ένας πλούτος της χώρας μας που η ύπαρξη τους συνδέεται με το νερό. Η αξία τους καταδείχθηκε σε περιπτώσεις λαμών που αποξηράνηθηκαν, όπου όμως τα προβλήματα που αναδείχθηκαν ήταν μεγαλύτερα από τα οφέλη της αποξηράνσης, με αποτέλεσμα οι τοπικές κοινωνίες να απαιτήσουν την αποκατάσταση των παλιών λαμών.

Ένας σημαντικό θέμα στην πολιτική υδάτων της χώρας μας, αποτελούν τα διασυνοριακά ύδατα και η ορθή διαχείρισή τους ως προς την ποσότητα και την ποιότητα.

Συμπερασματικά, είναι επείγουσα ανάγκη να εφαρμόσουμε μια ολοκληρωμένη διαχειριστική πολιτική για το νερό με επίκεντρο την προστασία του φυσικού περιβάλλοντος και την εξυπηρέτηση των αναγκών του ανθρώπου. Η ΕΕ μας παρέχει τα εργαλεία για μια ορθή διαχείριση και πρέπει να τα αξιοποιήσουμε το ταχύτερο δυνατό.

Αλλά για να είναι αποτελεσματικά όλα αυτά, εκτός από πολιτική βούληση και κεντρικό σχεδιασμό χρειάζεται και η ευαισθητοποίηση των τοπικών κοινωνιών και του κάθε πολίτη. Έχουμε δύναμη ως πολίτες και οφείλουμε να τη χρησιμοποιήσουμε για να διαφελέσουμε τα κοινωνικά αγαθά όπως το νερό, διαφυλάκτοντας στην ουσία, το μέλλον και την ποσότητα ζωής της δικής μας και των παιδιών μας.